

*Jakékoliv zábavě ani
hře se retrivři nikdy
nebrání*

Dobrák, o kterém by se chtělo říct, že by mohl být i lenoch, se umí stát temperamentním sportovcem. Zejména u vody dokonce až sportovcem vrcholovým. A někdy dokonce i neřízenou střelou.

Jednou z mnoha skvělých vlastností zlatých retrivřů je totiž jejich přizpůsobivost situaci. Budou se svým páníčkem moc rádi ležet na gauči, pokud je to jeho oblíbenou zábavou nebo pokud mu zrovna není nejlépe, ale minimálně stejně rádi s ním budou dovádět venku, chodit na výlety a vůbec ho doprovázet při jakýchkoli jeho aktivitách.

Pohled k neodolání

Přestože je zlatý retrivř lovecký pes, funkci domácího mazlíčka je schopen zastávat naprosto skvěle. Není pro něj absolutně žádný problém přizpůsobit se třeba i životu ve městě. Jistě, neměla by se zanedbávat jeho potřeba pohybu, ale to, co je pro spokojenost retrivřa zřejmě nejdůležitější, je kontakt s jeho lidskou smečkou. Děti většinou miluje a bývá velmi dojemné sledovat, jak i ti nejmohutnější představitelé tohoto poměrně velkého plemene dokážou jemně a s citem podávat zpět batolatům hračky nebo se od nich nechávají „česat“.

Občas ale trpí neduhem svých majitelů. Ti jsou totiž často neschopní odolat smutným pohledům škemrajících zlatých hlaviček. Jelikož většina příslušníků tohoto plemene má „hlad“ pořád a na všechno, bývá tato neodolnost jejich majitelů bohužel znát na první pohled na velikosti břicha jejich svěřenců. Někdy je až neuvěřitelné, k jaké tloušťce je možné se s jinak tak sportovním plemenem dopracovat, a omluva jejich páníčků „když oni umějí tak smutně koukat“ je sice pravdivá, ale

nepřijatelná. Takže pozor, nejde jen o to, jak ošklivě takový zlatý sud na nožičkách pak vypadá, ale především o to, jaké to s sebou nese zdravotní problémy.

Lovecký pes

Původním „povolaním“ zlatého retrivřa byla pomoc jeho vůdci-myslivci s dohledáváním a přinášením střelené nebo postřelené zvěře. Jeho předností je schopnost zapamatovat si přesně místo dopadu střelené zvěře a na povel vůdce ji pak přinést. Velkou výhodou retrivřů při lovu je jejich ovladatelnost, kdy zkušený majitelé jsou schopni pomocí povelů píšťalkou či rukou na dálku navést psa na místo, kde předpokládají dopad střelené zvěře i přes to, že pes tento dopad neviděl. Často jde o vzdálenosti řádově ve stovkách metrů, takže si asi dovedete představit tu krásnou podívanou na přesnost a souhru mezi psem a jeho vůdcem. Navíc toto vše je správně lovecky vedený retrivř schopen předvést

i ve vodě. Voda je totiž opravdovou vášní retrivřů, desítky až stovky metrů vybraným plaveckým stylem studenou vodou za aportem – žádný problém, naopak, velké nadšení.

V našich podmínkách, kdy se příliš často nepořádají velké lovy pernaté zvěře v anglickém stylu, pak můžeme nezdíka potkat i retrivry, kteří si bez problémů poradí s úkolem hodným psa barváře, nebo retrivry cvičené spíše jako slídiče.

V České republice se každoročně pořádá několik desítek zkoušek lovecké upotřebitelnosti retrivřů od těch jednodušších, jako jsou například speciální zkoušky z vodní práce, které jsou zaměřeny zejména na práci psů ve vodě a rákosí s přinášením kachen, přes zkoušky podzimní či lesní až po ty nejtěžší, jako jsou zkoušky přinášení retrivřů a všestranné zkoušky přinášení retrivřů.

Vrcholem soutěžení v lovecké práci retrivřů je pak od roku 2007 mezinárodní mistrovství retrivřů. Vloni pořá-

*Retrivři mají
schopnost
uchopovat cokoliv
lehce do tlamy*